

УДК 336.2

Дубіняк Л. В.,*студентка, Національний університет “Острозька академія”**Науковий керівник:**к. е. н., ст. викл. Шулик Ю.В.*

ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ СОЦІАЛЬНЕ МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПЛАНУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РЕФОРМ

Діюча система медичного забезпечення в Україні перебуває в глибокій організаційно – структурній та фінансовій кризі, що характеризується нерівномірним розподілом ресурсів у системі, низьким рівнем розвитку надання первинної медичної допомоги, низькою часткою видатків на охорону здоров'я по відношенню до ВВП, що вимагає пошуку інших джерел відшкодування потрібних витрат. Одним із таких джерел може стати державне медичне страхування.

Державна медицина України сьогодні фінансується на мінімальному рівні. Згідно українського законодавства, країна гарантує безоплатне надання медичної допомоги у державних та комунальних закладах охорони здоров'я за епідемічними показаннями, та безоплатне проведення медико – соціальної експертизи [1, 8]. Окрім цього, Конституцією України визначаються головні принципи охорони здоров'я, дотримання яких вже давно порушується у державі, та її відповідальність за забезпечення прав та свобод людини, серед яких право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Тобто, Україна не забезпечує виконання своїх зобов'язань та не спроможна належним чином профінансувати медицину. Це є фактом порушення прав громадян.

Програма економічних реформ на 2010 – 2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава” передбачає кардинальне проведення реформування системи медицини в Україні, що планується у три етапи [2]:

1) до кінця 2010 року (завершений):

– відбулося внесення змін до Бюджетного кодексу (з метою об'єднання коштів на надання первинної медико-санітарної допомо-

ги на рівні району або міста, на надання вторинної (спеціалізованої) і швидкої медичної допомоги на обласному рівні, третинної (високоспеціалізованої) – на обласному й державному рівнях;

– не виконано план щодо прийняття Закону України “Про лікувально-профілактичні заклади й медичне обслуговування населення”;

– не здійснено заходів щодо перегляду умов ліцензування медичної практики, акредитації медичних установ і атестації медичного персоналу, створення незалежних центрів (агентств) оцінки відповідності медичних установ ліцензійним і акредитаційним вимогам.

2) до кінця 2012 року (завершений):

– прийнято Закон України “Про порядок проведення реформування системи охорони здоров’я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та м. Києві” (не передбачає низки критеріїв оцінки ефективності впровадження пілотного проекту, законодавчих гарантій соціального, медичного захисту щодо невдалого впровадження реформи);

– розроблено та затверджено Міністерством охорони здоров’я низку методичних рекомендацій щодо забезпечення та деталізації окремих кроків провадження реформування сфери охорони здоров’я;

– необґрунтоване скорочення мережі закладів охорони здоров’я шляхом ліквідації, перепрофілювання, інших форм реорганізації, що входило в суперечність з нормами Конституції України щодо права громадян на охорону здоров’я (наслідок політики “пошуку додаткових фінансів”).

3) до кінця 2014 року:

– передбачається переведення усіх медичних закладів на систему контрактних відносин між замовником і постачальником медичних послуг; запровадження єдиної методики розрахунків вартості медичних послуг, що оплачуються державою; підготовка до запровадження обов’язкового соціального медичного страхування.

Отже, планування охоплює досить великі масштаби, проте більшість запланованого не виконується та залишається покинутим. Впровадження багатьох заходів є досить витратним, що всідчить про необдумане регулювання процесу реформування та неефективність функціонування системи охорони здоров’я у майбутньому.

Література:

1. Закон України “Основи законодавства України про охорону здоров’я”. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>

2. Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава: Програма економічних реформ на 2010-2014 pp. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_1.pdf
3. Коропецька Т. О. Проблеми та результати впровадження медично-го страхування в Україні / Т. О. Коропецька // Інноваційна економіка. – 2011. – С. 31-34.
4. Котова С. Проблеми запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування в Україні / С. Котова // Економічний аналіз. – 2010. – №6. – С. 91-94
5. Офіційний сайт Інституту бюджету та соціально – економічних досліджень. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ibser.org.ua/news/435/?lang=ua>